

١٢) الرجعة رجعتان: ١٢- رجعت دو تاست

الأولى تكون رجعة بالمثل والنظير، وهي التي تكون عند قيام القائم (ع). والثانية تكون بالنفس وجسد يناسبها، وهي التي نتحدث عنها في هذا المختصر كعالم ويوم آخر من أيام الله الكبرى، وقد توضح أنها تكون في السماء الأولى. رجعت نخست با مثل و نظير است که هنگام قيام قائم (ع) خواهد بود و رجعت دوم با نفس و جسد متناسب با آن خواهد بود که در این فرصت کوتاه، به عنوان عالم و روزی دیگر از روزهای بزرگ خدا در موردش سخن خواهیم گفت و پیش تر توضیح داده شد که در آسمان اول خواهد بود.

إنَّ جهل العلماء بهذه الحقيقة المهمة كان سبباً في عدم فهمهم للرجعة وظهور الأقوال المتعددة البعيدة عن الحق تماماً مما تقدم عرض بعضه. جهل علما نسبت به این حقیقت مهم، علت و سببی برای عدم فهمشان در مورد رجعت و ظهور گفته‌های پراکنده و به دور از حقیقت بوده است که برخی از آن‌ها بیان گردید.

يقول السيد أحمد الحسن (ع) في بيان الرجعتين: [.. الرجعة رجعتان: رجعة في قيام القائم بمثلهم، ورجعة في عالم الرجعة "الأولى" (142)] بأنفسهم وبأجساد تناسب ذلك العالم بعد أن ينسيهم الله حالهم والامتحان الأول والثاني (143).

سید احمد الحسن (ع) در بیان دو رجعت فرموده‌اند:

رجعت نیز خود بر دو نوع است: رجعت در قيام قائم (ع) با مثل‌های آن‌ها و رجعت در عالم رجعت «نخستین» (144) با نفس‌ها و با بدن‌هایی که متناسب با آن

عالم است، پس از آنکه خداوند حال و وضعیتشان و نیز امتحان اول و دوم را از یادشان می برد. [145]

ويقول في بيان ذلك أيضاً:
و همچنین در بیان آن می فرماید:

[.. أما ما روي أنّ أصحاب الكهف الذين يبعثون مع القائم (ع) هم بعض المخلصين من أصحاب رسول الله ، وأصحاب أمير المؤمنين علي (ع) كمالك الأشتر، فليس المقصود هم أنفسهم، بل المراد في هذه الروايات هو نظائرهم من أصحاب القائم (ع)، أي إنّ هناك رجلاً من أصحاب القائم (ع) هو نظير مالك الأشتر في الشجاعة والحكمة والقيادة والشدة في ذات الله وطاعة الله والأخلاق الكريمة وكثير من الصفات التي امتاز بها مالك الأشتر، فلذلك يصفه الأئمة بأنه مالك الأشتر.

... اما آنچه روایت شده مبنی بر اینکه اصحاب كهف با قائم (ع) مبعوث می شوند، منظور برخی از اخلاص پیشگان اصحاب پیامبر خدا (ص) و اصحاب امیرالمؤمنین علی (ع) مانند مالک اشتر می باشند؛ و منظور خود اینها نیست، بلکه مراد از این روایات، افرادی نظیر آنها از اصحاب قائم (ع) است؛ یعنی در اصحاب قائم (ع) مردی وجود دارد که در شجاعت، زیرکی، فرماندهی، شدت در ذات خداوند، طاعت خداوند، اخلاق بزرگوارانه و بسیاری از صفات و ویژگی هایی که مالک اشتر از آنها برخوردار بود، نظیر اوست؛ از همین رو ائمه (ع) او را به مالک اشتر توصیف کردند.

وهذا ليس ببعيد عن الفصحاء والبلغاء وساداتهم أهل البيت ، كالشاعر الحسيني يصف نزول علي الأكبر إلى ساحة المعركة فيقول ما معناه: إن محمداً نزل إلى ساحة المعركة؛ وذلك لشدة شبه علي الأكبر خلقاً وخُلُقاً برسول الله محمد ، مع أنّ أصحاب الأئمة الذين محضوا الحق محضاً يعودون ويكرونها في الرجعة بعد الاثني

عشر مهدياً، وفي زمن آخرهم وهو آخر قائم بالحق من آل محمد الذي يخرج عليه الحسين بن علي (ع)، وهذا المهدي الأخير أو القائم الأخير لا عقب له ولا ولد له [146].

چنین چیزی از اهل فصاحت و بلاغت و سادات - اهل بیت (ع) - بعید نیست؛ همانند آن شاعر حسینی که در توصیف ورود علی اکبر به میدان جنگ، شعری با این مضمون می گوید: «محمد (ص) وارد معركة جنگ شد»؛ و این به خاطر شباهت بسیار زیاد علی اکبر از نظر اخلاقی و ظاهری به پیامبر خدا حضرت محمد (ص) می باشد؛ از سوی دیگر، آن دسته از یاران ائمه (ع) که با اخلاص تمام، حق را یاری کردند و با حق بودند، پس از مهدیین دوازده گانه و در زمان آخرینشان - که آخرین قائم به حق از آل محمد (ع) است - باز می گردند و رجعت می کنند؛ کسی که حسین بن علی (ع) بر او خروج می کند؛ و این مهدي آخر یا قائم آخر، نه عقبی دارد و نه فرزندی. [147]

وهذا مقطع يوضح الرجعة بالمثل أيضاً، ورد في كتاب (المحکمات علی أحقية الوصي أحمد الحسن)، أحد إصدارات أنصار الامام المهدي (ع):
و متن زیر نیز رجعت را با مثال و شبیه توضیح می دهد؛ در کتاب «محکمات در حقانیت وصی احمد الحسن» یکی از انتشارات انصار امام مهدی (ع) - آمده است:

[... وأما الرجعة بالمثل، فهي التي تكون في أيام القائم (ع) ودعوته الإلهية الكبرى، وهذه بعض الروايات المؤكدة ذلك:

... و اما رجعت با مثل و شبیه، رجعتی است که در روزگار قائم (ع) و دعوت بزرگ الهی اش تحقق می یابد. برخی روایات که بر این مطلب تأکید می کنند، عبارت اند از:

عن أبي مروان قال: سألت أبا عبد الله (ع) عن قول الله عز وجل: (إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ)، قال: فقال لي: (لا والله لا تنقضي الدنيا ولا تذهب حتى يجتمع رسول الله (ص) وعلي بالثوية، فيلتقيان ويبنيان بالثوية مسجداً له اثنا عشر ألف باب، يعني موضعاً بالكوفة) [148].

ابو مروان می گوید از اباعبدالله امام جعفر صادق (ع) درباره فرموده خدای عزوجل که (آن کس که قرآن را بر تو فرض کرد، تو را به جایگاهت بازمی گرداند)؛ [149] پرسیدم، حضرت فرمود: «نه به خدا سوگند، دنیا به پایان نمی رسد و از بین نمی رود تا اینکه رسول خدا (ص) و علی (ع) در ثویه گرد هم آیند و با هم ملاقات کنند و در ثویه مسجدی بسازند که دوازده هزار در دارد»؛ یعنی جایی در کوفه. [150]

وهو مسجد يبنيه القائم (ع) في أيامه، إذ يقول الناس له: (.. المسجد لا يسعنا، فيقول: أنا مرتاد لكم فيخرج إلى الغري فيخط مسجداً له ألف باب يسع الناس) بنص قول الإمام الباقر (ع) [151]. ومن ثم يكون المقصود بـ"رسول الله وعلی" في الحديث السابق: نظيريهما بحيث يكون مجيئهما بمثابة مجيء النبي وعلی عليهما وآلهما السلام.

و آن مسجدی است که قائم (ع) در روزگار خویش می سازد، آن هنگام که مردم به او عرض می کنند: «... این مسجد، گنجایش ما را ندارد. آن حضرت می فرماید: من با شما می آیم؛ سپس حضرت به «غری» می رود و تصمیم به طرح مسجدی می گیرد که هزار درب دارد تا ظرفیت مردم را داشته باشد». طبق فرموده امام باقر (ع) [152] و از همین رو، منظور از رسول خدا (ص) و علی (ع) در حدیث پیشین نظیر آن دو می باشد؛ به طوری که آمدن آنان، همانند آمدن رسول خدا (ص) و علی (ع) است.

والرجعة بالمثل في زمن القائم نراها أيضاً في قول الإمام الصادق (ع): (يُخرج القائم من ظهر الكوفة سبعة وعشرين رجلاً، خمسة عشر من قوم موسى الذين كانوا يهدون بالحق وبه يعدلون، وسبعة من أهل الكهف ويوشع بن نون، وسلمان

وأبا دجانة الأنصاري والمقداد ومالكاً الأشر، فيكونون بين يديه أنصاراً وحكاماً
[153].

رجعت در قالب شبیه و نظیر را در فرمودهٔ امام صادق (ع) نیز می‌بینیم؛ آنجا که می‌فرماید: «قائم (ع) بیست‌وهفت تن (از یاران خاص خود) را از پشت کوفه بیرون می‌آورد، که پانزده تن از آن‌ها از امت موسی (ع) - که به حق هدایت می‌کنند و عدالت دارند- و هفت تن از آن‌ها، اصحاب کهف هستند، به همراه یوشع بن نون، سلمان، ابودجانہ انصاری، مقداد و مالک اشتر. این بیست‌وهفت تن، یاران قائم (ع) و فرماندهان امت به فرمان او می‌باشند».[154]

أي يكون من أنصاره من هو نظير ومثل هؤلاء المذكورين لا أنهم يأتون بأنفسهم.

به عبارتی دیگر، از انصار امام مهدی (ع) کسانی هستند که شبیه و مانند این اشخاص مذکور در روایت هستند، نه اینکه خود آن اشخاص بار دیگر باز می‌گردند!

ولكي تتأكد أكثر من هذين اليومين (يوم القائم ويوم الرجعة)، يمكنك إعادة قراءة الرواية أعلاه [155] والتي أوضحت أنّ النبي هو من يقوم بقتل إبليس لعنه الله بحربة من نور في اليوم المعلوم، وإذا ما عرفت أنّ روايات أخرى تقول إنّ من يقتله هو القائم (ع) في مسجد الكوفة، تعرف حينها أنّ النبي هو من يقتل إبليس في اليوم المعلوم في عالم الرجعة، وأنّ القائم (ع) هو من يقتل إبليس في هذا العالم في مسجد الكوفة عند قيامه بالحق، وهو يوم الرجعة بالمثل كما أوضحنا انتهى.

برای اطمینان و تأکید بیشتر دربارهٔ این دو روز (روز قائم و روز رجعت) می‌توان به خواندن و تدبر در روایت پیشین (روایت خثعمی) پرداخت؛ که بیان می‌کند رسول خدا (ص) همان کسی است که در روز معلوم، سلاحی از نور بر پیکر ابلیس فرود می‌آورد و او را هلاک می‌کند؛ و از طرفی روایات دیگر می‌گویند قائم (ع) کسی

است که ابلیس را در مسجد کوفه به قتل می‌رساند؛ پس درمی‌یابیم که ابلیس در روز معلوم، در عالم رجعت به دست رسول خدا (ص) کشته می‌شود؛ و قائم (ع) کسی است که هنگام قیامش به حق، او را در مسجد کوفه در این عالم به قتل می‌رساند و -همان طور که توضیح دادیم- آن روز، روز رجعت در قالب مثل و نظیر است. پایان.

وإذا عرفنا وجود رجلين في زمن الظهور المقدس، أحدهما يكون نظيراً لرسول الله والآخر يكون نظيراً لأمير المؤمنين (ع)، فهل ستجد الناس من خلفاء الله غير الامام المهدي محمد بن الحسن وابنه ووصيه المهدي الأول (أحمد) أول المؤمنين به والمقربين إليه بنص رسول الله محمد في وصيته.

حال که از وجود دو شخص شبیه و نظیر رسول خدا (ص) و امیرالمؤمنین (ع) در زمان ظهور مقدس آگاه شدیم، آیا مردم خلیفه‌ای از خلفای الهی بر زمین جز امام مهدی محمد بن حسن عسکری (ع) و فرزند و وصی‌اش مهدی اول (احمد) اولین ایمان‌آوردگان و نزدیکان به ساحتش -طبق وصیت رسول خدا (ص)- را می‌یابند؟!

[142]. إشارة إلى قوله تعالى: (وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ) القصص: 70، وقد تقدم بيان السيد أحمد الحسن ع أن "الأولى" هي الرجعة.

[143]. كتاب مع العبد الصالح، أحد إصدارات أنصار الامام المهدي ع.

[144]- اشاره به فرموده حق تعالی: ((اوست خدایی که معبودی جز او نیست. ستایش خاص اوست، چه در این جهان و چه در جهان دیگر و فرمان تنها از آن اوست و همه شما به سوی او بازگردانده می‌شوید)).: القصص: 70.

[145]- كتاب همگام با بنده صالح - از انتشارات انصار امام مهدی ع.

[146]. المتشابهات: ج 2 سؤال رقم (72).

[147]- متشابهات: ج 2، پرسش 72.

[148]. بحار الأنوار: ج 53 ص 113 - 114.

- [149] - قصص: 85.
- [150] - بحار الانوار: جلد 53، ص 113 و 114.
- [151] .بحار الأنوار: ج 52 ص 331.
- [152] - بحار الانوار: ج 52، ص 331.
- [153] .الإرشاد للمفيد: ج 2 ص 386.
- [154] - ارشاد شيخ مفيد: ج 2، ص 386.
- [155] .أي رواية عبد الكريم الخثعمي المتقدمة.